

har hermed i alt væsentligt gennemgaaet de af mig stillede Ændringer og skal anbefale dem til det høje Tings Velvillie ligesom til den højtærede Finansminister. Jeg vil haabe, at der, selv om den højtærede Finansminister ikke i Dag kan gaa med til en stor Del af dem, dog vil være en Mulighed for, at en betydelig Del af dem optages inden tredie Behandling.

Om de af Udvalget stillede Ændringer vil jeg gerne sige, at Udvalget har arbejdet længe og sikkert ogsaa energisk, men Resultatet staar ikke Maal med Anstrengelserne. Skulde man karakterisere Resultatet af dette Arbejde, maatte det være ved at sige, at Lovforslaget er blevet endnu værre, end det var, da det gik i Udvalg. Lovforslaget har ikke lempet Vilkaarene for nogen Del af Erhvervslivets Udøvere. Man har ikke foretaget Ændringer i den Retning, som der fremkom Ønsker om fra Erhvervets Udøvere angaaende Satserne. Man har kun taget Hensyn paa et eneste Sted, nemlig ved Nedsættelse af Appeludvalget, der skulde lytte, som den ærede Ordfører (N. P. Jensen) sagde, til de Ønsker, der fremkom fra Cigarhandelen. Men som dette Appeludvalg foreslaas indrettet, tillægger jeg det ikke nogen væsentlig Betydning. Man begynder nemlig med at fastslaa, at denne Appellinstans ikke skal have med det og ikke med det at gøre, og den er derfor set fra mit Synspunkt ikke meget værd. — Omvendt har man lovfæstet Selvrullerne, der nu skal have 3 Pund Tobak om Maanedens. Alle Medlemmer her i Tinget, der jo er arbejdsflittige og hungre efter Arbejde, vil sikkert melde sig hos den højtærede Minister og faa deres 3 Pund Tobak, og her er vel nok Plads i denne Rigsdagsbygning til et Lokale, hvor der kan komme en Mand, der giver Kursus i Selvrulning. Medlemmerne undrager sig dermed Fabrikationen og Omsætningen i det hele taget ved selv at trille deres Cigarer. Det kan vi hurtigt lære af en Tobaksmester, og saa kan vi forsyne os med 3 Pund pr. Maaned. Saaledes vil Udviklingen blive, der vil nok blive Rulleskoler omkring i hver Landsby. Og hvor er saa Kontrollen henne, den Kontrol, for hvis Skyld man lægger de strenge Kontrolbestemmelser paa de erhvervsdrivende, en Række nye Paragraffer, der snærer stærkere og stærkere den enkelte, der skal leve af denne Virksomhed, naar Udvalget samtidig stiller Selvrulningen frit for alle, der melder sig?

Disse Ændringsforslag fra Flertallets Side mener jeg, at jeg maa anbefale at stemme imod. De er en Forringelse af Lo-

ven. De Forbedringer, der er kommet ind fra Udvalgets Side, er kun meget faa. Der er dog en Ting, jeg paaskønner, Hvis Flertallet ikke vil følge mig og lempe Kontrolbestemmelserne derhen, hvor jeg mener, at i alt Fald bestaaende Virksomheder har juridisk Krav paa at faa dem lempet, anerkender jeg den Lempelse, at de 6 Maaneder forhøjes til et Aar. Men det er i Virkeligheden ogsaa den eneste Forbedring fra Udvalgets Side. De øvrige Ændringer er Forringelser, som jeg maa anbefale at stemme imod, medens jeg anbefaler at stemme for de af mig stillede Ændringsforslag.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem sagde i sin Omtale af et Lovforslag, som for nogen Tid siden har været til Behandling her i Tinget, at det var henvist til et Begravelsesudvalg. Jeg antager, at det ærede Medlem dermed har villet sige, at vedkommende Lovforslag var begravet i et Udvalg, men ikke har villet kalde det paagældende Udvalg for et Begravelsesudvalg; thi en saadan Betegnelse havde jeg ikke kunnet lade passere.

Drachmann: Til de Udtalelser, som her i Dag er fremsat af Udvalgets ærede Ordfører (N. P. Jensen), kan jeg ganske slutte mig, saa meget mere som jeg jo er Medlem af det Flertal, for hvilket den ærede Ordfører samtidig er speciel Ordfører. Der er dog visse faldne Udtalelser, som giver mig Anledning til at ønske at knytte nogle Kommentarer hertil.

Der er saaledes faldet Udtalelser, der tyder paa, at man betragter denne Lov som noget andet og navnlig for Produktionen bedre end en Afgiftslov. Jeg maa hertil oplyse, at det foreliggende Lovforslag jo kun refererer sig til en bestaaende Afgiftslov, hvor man blot ved Omgruppering af Afgiftsklasserne har forsøgt at rette paa den ligefremme Præmiering af den billige Import, som tidligere var til Stede netop som Følge af Skatteklassernes Gruppering.

Samtidig maatte jeg maaske have Lov til at gøre en Bemærkning af mere almen Art. Jeg er til en vis Grad enig med den ærede foregaaende Taler i, at Statsmagten bør være varsom med sin Belastning af Produktionen og dermed ogsaa Forbruget gennem slige Afgifter, som møder os i denne og tilsvarende Love. Det er jo ikke saaledes, at Produktionen her til Lands netop fremelskes ved særlig stor Kærlighed fra Statsmagts Side, det er derimod karakteristisk, at naar en Produktion har vokset sig stor og, om jeg saa maa sige, er blevet